

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετησία, Φοίνικας 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐξ Ἀργους, τὴν 6 Ιουνίου.

Ἡ πέμπτη τοῦ Ιουνίου, καθ' ἣν ἐμελλεν ἐκ διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, νὰ πανηγυρισθῇ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπι- κρατείαν ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἑλ- λήνων ὉΘΩΝΟΣ, ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ἡμέρα χαρμόσυνος διὰ τὴν πόλιν τοῦ Ἀργους ἀξιωθεῖσαν, σιμὰ τῶν λοιπῶν πολι- τῶν καὶ τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχόντης, νὰ ἔχη πανηγυριστὰς τῆς ἑορτῆς, καὶ τοιαύτης μάλιστα λαμπρᾶς ποωτοσυστά- του ἑορτῆς, τοὺς πληρεξουσίους ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, συναθροισμένους ἤδη εἰς μέγαν ἀριθμὸν διὰ τὴν ὅσον οὕ- τω συστηθησομένην Συνέλευσιν.

Ἡ πομπὴ τῆς χαρμόσυνου τῆς τελετῆς ἔγεινε πε- ρὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας· πρῶτ' ἀκόμῃ εἶχον συνελθεῖ οἱ πληρεξούσιοι εἰς τὴν εὐρύχωρον κατοι- κίαν τοῦ σεβασμίου ἀρχηγέτου τῆς Μυρομεγαλαίας οἰκο- γενείας· ἐκεῖθεν, προπορευομένων τῶν πρεσβυτέρων τὴν ἡλικίαν, διεσπύθησαν ὅλοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰω- ἀννοῦ, ὅπου εὐρίσκετο ἤδη συνηγμένος ὁ ἱερός κλήρος, αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ καὶ οἱ πελῖται ἠκολούθησαν τοὺς πλη- ρεξουσίους· μετ' ὀλίγον δὲ τῶν τυμπάνων καὶ σαλπίγγων ὁ ἄχος ἀνῆγγεκε καὶ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ Κ. Θ. Γρί- βα μετὰ καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρα- τιωτῶν των, βαλμένων εἰς παράταξιν καὶ περιστοιχισμένων ἀπὸ πέντε ἔθνικας σημαίας. Πάραυτα ἤρχισε κατὰ τὴν ἐκ- κλησιαστικὴν τάξιν ἡ παράκλησις, καὶ μετέπειτα ἡ δοξο- λογία, τὴν ὁποίαν ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ψάλλωσι πληρεξου- σιοὶ· τῆς δὲ δοξολογίας λαβούσης πέρας, καὶ τῶν ἱερέ- ων ἀποδόντων τὰς εὐχὰς καὶ δεήσεις των πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ νέου ἡγεμόνος, πρῶτοι οἱ πληρεξούσιοι ἐπεφώ- νησαν ὡς ἑξ ἑνὸς στόματος πάντες· « Ζήτω ὁ ὉΘΩΝ, Ζήτω τὸ Σύνταγμα »· τὸ αὐτὸ ἐπανελάβε καὶ ὁ Ἀρ- χηγὸς Κ. Θ. Γρίβας βροντοφώνως ὁμοῦ μετὰ τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του στρατεύματα, τὸ ὅποιον ἐπσφράγισε τὴν τε- λετὴν διὰ τῆς πυροβολήσεως, τρεῖς κατὰ σειράν ἐπανηλη- φθεις· τότε μετὰ πολλὴν ἀλαλαγὴν, ἣτις εἶναι ἡ συνήθης ἐνδείξις τῆς ἐνδομύχου χαρᾶς τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν. Οἱ ἐν τῇ πόλει πάντες ἐδόθησαν εἰς εὐθυμίαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας, τὴν δὲ ἐσπέραν φῶτα πολλὰ ἐλάμπρυναν τὰ δη- μόσια καταστήματα, καὶ αἱ κορυφαὶ τοῦ ὄρους τοῦ Προ- φητοῦ Ἠλιοῦ κατηγασμέναι ὡσαύτως ἐξήστραψαν διὰ γραμ- ματικὴν τὴν ἐπιφώνησιν τῆς τελετῆς· « Ζήτω ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ὉΘΩΝ ».

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Ἰαννου.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 23 τῆς ἐφημερίδος· Ἀθηνᾶ· εἶδομεν ἄλλοι ἐπιγραφόμενοι Σφετερισμοὺς τῶν ἔθνικῶν κτημάτων, καὶ διαλαμβάνον ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπι-

τροπὴ, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως, διέταξε νὰ κρίνωνται ὀριστικῶς ἀπὸ αἵρετο- κριτὰς ὅλοι, ὅσοι χρεωστοῦν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ ἀγορᾶς φθαρτῶν κτημάτων κτλ. "Υστερον βλέπομεν· « ἡ γνώμη τοῦ Γραμματέως εἶναι παράνομος »· Ἐξετάσαντες μετὰ περιεργείας τὰ εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀναγόμενα, ἀνε- καλύψαμεν ὅτι, κατὰ τὴν 20 Ἀπριλίου, ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκο- νομίας Γραμματεὺς παρέστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πέντε καταλόγους τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκ διαφορῶν δοσοληψιῶν διαιρέσας δὲ τοὺς ὀφειλέτας εἰς τέσσαρας τά- ξεις, ἦτοι τοὺς ἐξ ἀγορᾶς προσόδων, τοὺς ἐκ δοσοληψίας μετὰ τῆς Οἰκονομίας, τοὺς ἐκ δανείου μὲ προθεσμίαν ἢ ἄ- νευ προθεσμίας καὶ τοὺς ἐξ ἀγορᾶς φθαρτῶν κτημάτων, καὶ ἀναπτύξας τὰς κατὰ διαφοροὺς καιροὺς προτεινομένας παρ' αὐτῶν προφάσεις καὶ δικαιολογήματα, ὅσας πρὸς ἐκλήθη- σαν νὰ ἀποδώσωσι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὴν ἐκ τούτων προ- σγυνομένην ἔλλειψιν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐπρόβαλε νὰ διορισθῶσιν οἱ Σύμβουλοι τῆς Οἰκονομίας, ὥστε προσκαλοῦντες ἕνα ἑ- κάστον τῶν ὀφειλόντων εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ ἀκούοντες τὰ παρ' αὐτοῦ ἀντιπροβαλλόμενα, νὰ ζητῶσιν ἐγγράφως τὸν λογαριασμὸν, τὸν ὅποιον ἀντιτάττει, καὶ ἂν, κατὰ τὸν ἰδίον των λογαριασμὸν, μείωσιν ὀφειλέται τινὰς ποσότητος, νὰ ζητῶσιν ἀμέσως τὴν ἀποδοσὶν τοῦ ἀγίου τούτου χρέους μετὰ τοῦ ἐομίου αὐτοῦ τόκου· διὰ δὲ τὸ διαφιλόνεγκοῦν- τον ὑπόλοιπον, νὰ διορίξῃ ὁ ὀφειλέτης ἕνα αἵρετον κριτὴν καὶ ἄλλον ἢ Οἰκονομία, οἵτινες νὰ ἐξετάζωσι καὶ νὰ ἀποφασίζω- σι τὴν ὑπόθεσιν· ἢ, διχαινοῦντες ὡς πρὸς τὴν ἀπόφασιν, νὰ ἐκλέγωσιν οἱ δύο τρίτον ἐπικριτὴν καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ εἴη τελεωτική· Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε τὴν γνώμην ταύ- την, παρεκτός τινων τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας ἡ πεῖρα ἤθελε δεῖξει ἀναγκαίας.

Νομίζομεν ὅτι ἡ γνώμη αὕτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ παράνομος, καὶ ὅτι, διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦγον ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτηθῇ ἡ γνώμη τῆς Γερουσίας. Τὸ εἰς τὸ ἴδιον ἄλλοι ἀναφερόμενον Β' ψήφισμα τῆς Δ' ἐθνι- κῆς Συνελεύσεως, ὃ δὲν μὲν λυθάνη, ἐξαιρεῖ ῥητῶς πᾶ- σαν περίστασιν, καθ' ἣν πρόκειται λόγος περὶ διαθέσεως ἐ- θνικῶν κτημάτων, ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μέτρου σχέσιν ἔχοντος μετὰ τὴν ἰδιουκτησίαν, ἢ μετὰ τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ Κράτους, καὶ ἀπαγορεύει τὴν ἐνέργειαν παντὸς ψηφί- σματος περὶ αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, χωρὶς προηγουμένης συγκαταθέσεως τῆς Γερουσίας. Ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τῆς γνώμης τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως οὐκ ἐστὶν ἰδιου- κτησίαν ἔχει σχέσιν, οὐτε μετὰ τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ Κράτους, ἀνάγεται δὲ ἀπλῶς εἰς τὸ δικαίωμα, ὃ ἀφ' οὗ ἐισπραξίαν τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ὀφειλομένων, καὶ τὰς τρεῖς

τοῦ ἀλγεῖν τὰς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν ἐκ ληψέως διαφοράς. Εἰς ταῦτα τὸ μέτρον ἀνήγετο καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὁσπητίου τοῦ Κ. Α. Δελαγιάνη, ἡ ὁποία ἐπὶ Κυβερνήτῳ εἶχε κερῆ ὅχι ἀπὸ τακτικὸν ἢ ἐξαιρετικὸν δικαστήριον, ἀλλ' ἀπὸ μόνον τῶν Δικητῶν Ναυπλίου, ἡ δὲ ἀπέφασις δὲν ἐκτίσθη· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπεβλήθη ἡ ὑπόθεσις αἰρετικῶς τῶν ἀκολουθῶν ἡμέραν, οὔτε ὅτι ἐτελείονεν αὐθημερὶν διότι πληροφοροῦμεθα ὅτι τὴν 27 Ἀπριλίου καθυπεβλήθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Κ. Συμβούλων, οἵτις ἐνόησαν αὐτὴν ἀφισθητουμένην, τὴν 4 Μαΐου τὴν ὑπαβαλὸν εἰς αἰρετοὺς κριτὰς, τῶν ὁποίων ἡ πράξις γραμμικῶς τὴν 10 Μαΐου δὲν ἐφέσθη εἰσέτι ὑπ' ὅψιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς.

Ἐποφείγοντες μὲν πάντοτε τὰς φιλανεικίας, ἐπιθυμῶντες ὅμως ἀπ' ἐτέρου μέρους νὰ παριστάνωμεν εἰς τὸ κοινὸν γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὰ τὸ βάλλωμεν εἰς θέσιν νὰ θεμελιώγῃ εἰς αὐτὴν τὰς κρίσεις του, ἐπεχειρήσαμεν νὰ ἐκβέσωμεν τὰς περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως δεδικασθῆσας πληροφορίας μας· ἦτον δὲ ἐπιθυμητὸν τὴν αὐτὴν ἀμεροληψίαν νὰ ἀπαντῶμεν καὶ εἰς τοὺς συναδελφούς μας ἐκδότας τῶν ἀληθῶν ἐφημερίδων, καὶ τὴν αὐτὴν προσπάθειαν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὑποθέσεων, διὰ τὰ φωτίζωσιν ἀληθῶς τὸ κοινόν.

Ἐξ Αἰγίνης, τὴν 6 Ἰουνίου 1832.

Δὲν ἐλανθᾶσθαι τὸ κοινόν, ὅταν, ἀφοῦ ἀνέγνω τὸν 1 Ἀρ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Καθρέπτου, ἐγνώρισε τὸν ὁπαδὸν τῆς τυραννικῆς Κυβερνήσεως μετερχόμενον ἤδη, ἀντὶ τῆς δικανικῆς, πολιτικῆς, συνηγορίας, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἐκφράζει τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων, παρατραγοδεῖ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Ἐπικρατείας· μὲ ἐσπευμένα βήματα ἐπροχώρησεν ἐντὸς ὀλίγου, ὥστε εἰς τὸν 4 Ἀρ. νὰ ἀποκαλύψῃ φανερώς τὸ προσωπεῖόν του· καὶ προσφυῶς παρομοιάζει αὐτὸν τὸ κοινόν μὲ τοὺς μακρουλοὺς ἐκείνους καὶ κυρτοὺς καθρέπτας, οἱ ὅποιοι παριστάνουσι τὰ ἐντικείμενα παραμυθικῶς καὶ γελοῖα μῶρφα.

Ἐκ τῆς ζάλης τοῦ χειμῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδυθίσθησαν διὰ τῶν παρανομιῶν τῶν οἱ θιασῶται τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως, ἀμνηχανοῦντες πῶς ἄλλως νὰ εὕρωσι διεξοδὸν, ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς 14 Ἀπριλίου. Ἡ τύχη ἔφερεν εὐτυχῶς εἰς αὐτοὺς ἄγκυραν σωτηριώδη· καὶ ὁ Καθρέπτης, ὡς ἐκ στόματός αὐτῶν, διασαλπίζει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κηρύττει, ὅτι συνεμορφώθη μὲ τὰς εὐεργετικὰς εἰς αὐτοὺς βουλὰς του, καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς· ἀνέπνευσαν οἱ δεῖλαιοι! καὶ εἰκότως ἡ διὰβεβαίωσις αὐτῇ ὀνομάζεται αἰσιος αἰωνός διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην, δὲν λέγει ὅμως αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς κατ' αὐτὸν δυστυχούς πατρίδος, διὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὴν κατασχύνην καὶ τὸ ὄνειδος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, παριστῶν οὕτω ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ὡς διατρέχον κίνδυνόν τινα ἐκ τῆς μεταβολῆς, καὶ ὅτι ὁ κίνδυνος προέρχεται ἐκ τῆς κακίας καὶ μοχθηρίας ὀλίγων, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ὀλασφημία κατὰ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς παρέχον νὰ ἐννοήσῃ τις, ὅτι οἱ ἀγῶνες αὐτῶν δὲν εἶχον σκοπούμενον τὴν εὐτυχίαν τοῦ ὅλου, ἐνῷ ἄλλως κατὰ τοῦτο ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἔθνους· καὶ ὅτι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἤδη λαμβάνουσι πρῶτον τὴν τοιαύτην διάθεσιν, πειθόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκην. Ἀλλ' ἂς διελθῶμεν ἐφεξῆς τὰς παρατηρήσεις του.

Αἱ ἐκφράσεις, λέγει, τοῦ πρωτοκόλλου κτλ. ἀπορροπῶν,

αἱ φράσεις, ἡ οἱ ὅροι, καθότι τὸ πρωτόκολλον δὲν ἐκφράζεται, ἀλλ' οἱ πληρεξούσιοι εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ Κυβέρνησις κηρύττει ὅτι ἐνεμορφώθη μὲ τὰς εὐεργετικὰς βουλὰς κτλ. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις λέγει, ὅτι αἱ βουλὰς τῆς συμμαχίας εὐρέθησαν ὁμόφωνοι μὲ τὴν μέχρι τοῦδε διαγωγὴν τῆς, τὸ ὁποῖον καὶ θέλουν εἶσθαι καὶ μὲ τὴν μετὰ ταῦτα. Διὰ νὰ συμμορφωθῇ δὲ ἡ Κυβέρνησις, ἔπρεπε νὰ ἦτον διάφορος ἡ διαγωγὴ τῆς· ἀλλ' αὕτη μὴτε ἦτον, μὴτε τοῦτο εἶναι ἡ ἐννοια τῶν λόγων τῆς ἐπιστολῆς. Τὸ πρωτόκολλον ἔχει ὑπ' ὅψιν τὸ σύστημα καὶ τὰς πράξεις τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως, τῶν ὁποίων καὶ παραγγέλλει τὴν παῦσιν ἢ διόρθωσιν· ὡς πρὸς τὰς πράξεις ὅμως τῆς ἐνεστῶσης, δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἀφορμὴν νὰ συμβουλευσῇ τὸ τοιοῦτον· καὶ ἐπειδὴ αὐτῆς τὸ σύστημα εὐρέθη ὁμοιόμορφον μὲ τὰς γνώμας τῶν πληρεξουσίων, τὸ παρατήρησεν ἡ Κυβέρνησις ἀπλῶς, ὡς καὶ ἔπρεπεν· ἀλλὰ δὲν ὡμολόγησεν, ὡς θέλει νὰ τὸ ἐξηγήσῃ ὁ Καθρέπτης, ὅτι πρὸς τοὺς λόγους ἐκείνων, ὡς πρὸς νέαν στάθμην, θέλει κανονίσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς.

Ἐὰν ταραττῇ τι καὶ συγγένη τὰς εἰς τὸν Καθρέπτην μας προσπιπτούσας ἀκτῖνας, ὥστε νὰ τὰς ἀντανάκλῃ διεστῶσας καὶ ἐκκέντρος, καὶ νὰ παριστάνῃ τὰ ἀντικείμενα παράμωρφα καὶ φορτωτικὰ, εἶναι τὸ αἶσθημα τῆς ἐκδικήσεως· ὅταν αὐτὸ ἀντιπαρίσταται, ἀμαυροῦται ἡ λάμψις του, ἐκλείπουσιν αἱ χαρίεις εἰκόνες, τουτέστιν ἐλέγχεται μηδενὸς ἀγαθοῦ πρόξενος γενόμενος, καὶ μένει μόνον ὁ ἴδιος αὐτοῦ ῥυθμός καὶ αἱ κηλίδες, τουτέστιν ἡ συνείδησις τῶν πολλῶν παρανομιῶν. Τὸ αἶσθημα τῆς ἐκδικήσεως εἶναι ὁ ἀκοίμητος φύλαξ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας· ἀφαιρέσον αὐτὸ, ἡ κοινωνία γίνεται ἕνας κυκεὼν ἀδικημάτων καὶ κακουργημάτων. Πόθεν κινεῖται ὁ ὕβρισθεις νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ὕβρεως; πόθεν ὁ ἀδίκηθεις τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ζημίας; ἀπὸ τοῦ αἶσθημα βεβαίως τοῦτο τῆς ἐκδικήσεως· ἀλλ' ὁ Καθρέπτης, ὅταν εἶναι λόγος περὶ ἄλλων, ἀσμένως παραγγέλλει τὴν εὐαγγελικὴν ὑπομονὴν καὶ ἀπάθειαν, ὥστε νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτοὺς ραπίζοντας καὶ τὴν ἄλλην παρειάν· ὅταν δὲ εἶναι λόγος περὶ τῶν θιασωτῶν του, ἐλέγχει ὡς παρεκτροπὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τοῦ ἀγαθοποιῶν πνεύματος τοῦ πρωτοκόλλου, τὰς ἐκ δικαίας ιδιωτικῆς μνησικακίας ἐκδικήσεις τινῶν.

Ἀλλὰ τὸ πρωτόκολλον δὲν ἀναφέρεται εἰς πράξεις μεμονωμένας ιδιωτῶν, ἀλλὰ καταφέρεται κατὰ συστήματος τοιούτου, ὁποῖον ἦτον τὸ τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως· καὶ κατὰ σύστημα ἐνεργεῖν, θέλει νὰ εἰπῇ, νὰ προετοιμάξῃ αὐτὴ μακρόθεν τὰς περιστάσεις, καὶ παριστάμενας πάλιν ἐκ τύχης νὰ εἶναι ἐτοίμη νὰ τὰς ἐπωφεληθῇ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον εἶναι μακρὰν ἡ Κυβέρνησις. Πῶς λοιπὸν αἰτιάται αὐτὴν διὰ συμβεβηκότα ἀπρόοπτα; ἀλλ' ἄφησε τὴν πράξιν ἀτιμώρητον· Ἡράκλειος! πῶς εἶναι πρόθυμοι νὰ λάβωσι δίκην! ἀλλὰ πῶς δὲν εἶχον τὴν αὐτὴν ἐτοιμότητα καὶ εἰς τὸ νὰ δώσουν αὐτοὶ πρῶτοι δι' ὅσα παρηνόμησαν καὶ ἐβλάψαν τὸ κοινόν αὐτὸ ὅλον; ἀλλ' ἀνοίγεται οὕτω στάδιον εἰς τὰς προσωπικὰς ἐκδικήσεις. Καὶ δὲν εἶναι ἄρα γε ἐπόμενον, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ ἀδεια δικαστικῆς ἐπανορθώσεως νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀδίκηθεις αὐτὸς τὴν ἱκανοποίησιν; καὶ πῶς δύναται νὰ παιδεύσῃ τοῦτον, μὴ τιμωρήσασα ἐκεῖνον πρότερον; Ἡ ἑλλειψὶς τακτικῆς ἐπανορθώσεως καθιέρωσεν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν τὴν ἀρχὴν, ὅτι πρὸς συγγενῆς νὰ ἐκδικῇ τὸν θάνατον κτλ. τοῦ συγγενοῦς του, ὁ υἱὸς δὲ τὸν τοῦ πατρὸς, ὁ ἀδελφὸς τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κτλ. αἱ πάντοτε ὑδάκεις βραδύνει ἢ ἀφαιρεῖται ἢ παρὰ τῶν νόμων ὑπεκαυσμένη, ἢ γενναία

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Κωνσταντινουπόλεως, 4 Ιουνίου.

—Μερον εξέρχεται ὁ λοιπὸς στόλος ἐλκόμενος ἀπὸ τὰ ἀτμοκίνητα, καὶ συνιστάμενος εἰς 2 δίκροτα, μίαν φρεγάταν, 2 κρουζέρ καὶ 6 βρίκια· ἐτοιμάζονται καὶ πυρπολητήρια.

—Πρὸ τὰς 5-8 Μαΐου Ε. Ν. τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ φθάσαν εἰς τὸ Ἰκόνιον, καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν προκείμενῃ πόλει εὐρύχωρον πεδιάδα. Οἱ κάτοικοι ἔτρεξαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἐμπρὸς εἰς τὰ στρατεύματα, καὶ τὰ ἐδέχθησαν μὲ τὴν εὐχαρίστησιν, ὥστε δὲν μένει ἀμφιβολία, ὅτι πολλὰ καλὰ αἰσθήματα ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς κατοίκους ἡ θαυμάσιος τάξις καὶ ἡ παραδειγματικὴ ὑποταγὴ, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ στρατός.

Εἰς τὰς 10 ἡ Ὑψηλότης τοῦ ὁ Ἀρχιστράτηγος Χουσεῖν Πασᾶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἰκόνιον μὲ 40 χιλιάδας τακτικὸν στρατόν. Παρευρίσκετο δὲ πλῆθος ἀπειρον κατοίκων εἰς τοῦτο τὸ νέον δι' αὐτοὺς θέαμα, οἱ ὅποιοι ἐμείναν ἐκστατικοὶ διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν παρασταίνει ὁ πολυάριθμος οὗτος στρατός εἰς τὸν ὀργανισμόν του, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ὅλη ἡ δύναμις.

Εἰς τὸ στρατεῦμα ὑπάρχει ὑγιεία· ὅλα τὰ τάγματα ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀντικρύσωσι μίαν ὥραν προτύτερα τὸν ἐχθρόν. Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Ἰκόνιον εἶναι 360 μίλλια, καὶ κανεὶς δὲν ἐλαιοποτακτῆσεν.

Τὰς 12 Μαΐου Ε. Ν. τὸ σῶμα τοῦ Βεκίρ Πασᾶ ἐβλήθη εἰς δρόμον διὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἀκολουθῶν μέλλουν νὰ κινήσωσι καὶ τὰ ἄλλα σώματα.

Τὸ στρατεῦμα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἀττάλειαν, θέλει ἐνεργεῖ ἐκ συμῶνου μὲ τὸν μέγαν στρατόν· ἐπειδὴ δὲ ἡ θέσις ταύτης τῆς πόλεως εἶναι πολὺ ὠφέλιμος διὰ τὴν παρούσαν ἐκστρατείαν, διὰ τοῦτο ἔχει νὰ ἐνδυναμωθῇ μὲ νέα στρατεύματα καὶ πολεμφοδία διὰ νὰ κατασταθῇ ὡς ὀρμητήριον.

—Ἡ Ὑψηλὴ Πύρτα ἐφανέρωσεν εἰς τοὺς Πρόεδους τῶν διαφόρων Δυνάμεων τὴν καθαίρεσιν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ ἀπὸ τὴν Στρατεῖαν τῆς Αἰγύπτου κτλ., διὰ νὰ ἐμπιδίσωσι τοὺς ὑπάρχοντες τῶν νὰ μὴ δώσωσι πολεμφοδία καὶ λοιπὴν βοήθειαν εἰς τὸν ἀποστάτην.

—Ὁ Μαχμούτ Χαμδὴ Πασᾶς, διοικητὴς τῆς Βόσνας, ἀφ' οὗ διὰ τῶν ὅπλων ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Βανσέικαν, ἐξεστράτευσεν κατὰ τοῦ Γενὶ Παζαρίου. Οἱ ἀποστάται ὅμως, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐνωθῇ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, μαθόντες τὴν κυρίευσιν τῆς Βανσέικας καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ὁμοίων τῶν, ἀπεδείλξαν τόσον, ὥστε μάλιστα ἐφθασεν ὁ Μαχμούτ Πασᾶς 10 μίλλια μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ δὲν εἶχαν τὴν τόλμην νὰ τὸν προσμείνωσιν, ἀλλ' ἔσχον ἐφυγον μὲ τὸν Χατζὴ Μιγριον, ψηφισθέντα ἐπαρχὸν τῆς πόλεως παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν ἀποστατῶν Χουσεῖν Καπιτάνου. Οἱ κάτοικοι τοῦ Γενὶ Παζαρίου ἐγράψαν ἀμέσως ἐπιστολὴν εἰς τὸν Μαχμούτ Πασᾶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ὑπογεγραμμένοι ὅλοι οἱ τῆς πόλεως πρῶτισται, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησαν τὴν συγχώρησιν, δικαιολογούμενοι ὅτι δὲν ἔδωκαν ἄστυλόν εἰς τοὺς ἀποστάτας εἰμὴ διὰ τὸν φόβον. Ὁ Μαχμούτ Πασᾶς τὴν ὑπεσχέθη μὲ ἐγγράφον διακλήρυν, καὶ εἰς τὰς 21 Ἀπριλίου εἰσῆλθε πνευματικῶς εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἡ ὁποία λογίζεται ὡς τὸ κλεῖδι τῆς Βόσνας.

Μετὰ ταῦτα οἱ ἀποστάται ἠνώθησαν εἰς τὴν Σαβάντζαν, 12 λεύκας μακρὰν τοῦ Γενὶ Παζαρίου, καὶ κλεισθέντες εἰς τὸ φρούριον ἠλπίζον ὅτι δύνανται νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ. Ὁ Μαχμούτ Πασᾶς ἐστείλε κατ' αὐτῶν ἐν μέρος τοῦ στρατοῦ μὲ προσταγὴν νὰ προσβάλῃ ἀμέσως τοὺς ἀποστάτας· ἀλλ' οὗτοι μὲν εἶπαν ὅτι τὰ βασιλικὰ στρατεύματα ἀπέχουσι 12 μίλλια μακρὰν τοῦ φρουρίου, καὶ ἐξελθόντες μὲ ἀταξίαν ἐσκόρπισαν. Οἱ κάτοικοι, ἀφ' οὗ ἔλαβον τὴν συγχώρησιν, ἠνοιξαν τὰς πύλας καὶ παρέδωκαν τὰ ὅποια εἶχαν παραιτήται ἐκεῖ οἱ φυγάδες κανόνια, ὅπλα καὶ πολεμφοδία.

Αἱ εἰδήσεις αὗται εἶναι ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τοῦ Μεγάλου Βεζύρη. Μετὰ ταύτας τὰς νίκας κατὰ τῶν ἀποστατῶν δὲν μένει ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ στερεωθῇ ἡ εὐταξία εἰς τὴν Βόσναν. Ἐχαρίσθησαν δὲ δῶρα καπὸτα εἰς τοὺς Ταρτάρους, οἱ ὅποιοι ἔφερον τὰς εἰδήσεις ταύτας.

—Μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Γενὶ Παζαρίου καὶ τῶν πόλεων Σενίτζας καὶ Βισχεγρὰδ, ὁ Μαχμούτ Χαμδὴ Πασᾶς, ἐπαρχὸς τῆς Βόσνας, ἐξεστράτευσεν εἰς τὸ Πρεπόλ, καὶ ἐφθασεν ἐντεῦθεν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἰσσαρτζίκ, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ πυροβολῇ διὰ τῶν ὀλμων.

Συγχρόνως ὁ Μαχμούτ Πασᾶς εἶχε στείλει ἕνα σῶμα εἰς τὸ φρούριον τοῦ Πρεπόλ, διὰ νὰ παρατηρήσωσι τὸν ἐχθρόν· ἀλλ' οἱ στρατιῶται δὲν ἐκράτησαν τὸν ἐνθουσιασμόν των, καὶ ἐκμαν ἐφοδὸν εἰς τὸ φρούριον· οἱ ἀποστάται ἐκθαμβοὶ εἰς τὴν ὀρμὴν ἐφευγόν διὰ τῆς γεφύρας· οἱ νικηταὶ φθάσαντες αὐτοὺς κατέκοψαν πολλοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ αὐτρωθῶσιν· ὅσοι ἐπέρασαν τὴν γεφυρὰν, ἐγένον μετὰ ταῦτα αἰχμάλωτοι. Μεταξὺ τούτων εἰρέθησαν οἱ περισσότεροι ῥαγιαῖδες, οἱ ὅποιοι δυναστικῶς ἐδούλευον τοὺς ἀποστάτας· ὁ Μαχμούτ Πασᾶς τοὺς ἐλευθέρωσε. 200 ἀποστάται, ὁ Χατζὴ Μιγριον ἀρχηγὸς τῆς ἀποστασίας καὶ ὁ Χουσεῖν Καπιτάνος ἐσυλλήφθησαν ζωντανοί, καὶ ἐφυλακώθησαν διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν· ὁ Σισμὴν Ἰσοῦφ διοικητὴς τοῦ Πρεπόλ ἐκλείσθη εἰς τινὰ οἰκίαν, ἀλλὰ τοῦ ἔδωκαν πυρὸς καὶ τὸν κατέκυσαν. Τὰ τοῦ Πρεπόλ μαθόντες οἱ εἰς τὸ Ἰσσαρτζίκ κεκλεισμένοι ἀπελπίσθησαν, καὶ παραιτήσαντες τὸ φρούριον ἐφυγον.

(Μνημοσύνη.)

Τὴν νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14, κατὰ τὴν 11 ὥραν παρὰ τέταρτον, συνέβη μικρὸς σεισμὸς, ὅστις μάλιστα ἐγένεν ἐπικισθητὸς, διαρκέσας ἐν περίπου λεπτόν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἦτον ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Κατὰ τι ὑπόμνημα ἐκδοθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ διαταγὴν τῆς Βουλῆς, ἡ πληθὺς τῶν τοῦ Λονδίνου κατοίκων ἀνέβαινε πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1801 ἔτους εἰς 864,846 ψυχάς· τοῦ 1811 — εἰς 1,009,546. τοῦ 1821 — εἰς 1,226,694. τοῦ 1831 — εἰς 1,474,069.

Ἐπιδιόρθωσις. — Ἀριθ. 14 Σελ. 80, Στλ. α. Στίχ. 11 κάτωθεν Ἀνέχ. δικαιοσύνην, Στλ. 6, Στίχ. 23 ἰδία.

καὶ τοῦ ζυγοῦ ἀπειράτος ψυχὴ θέλει σπεύσει νὰ ικανοποιηθῇ
μόνη. Εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον·
ἐν ᾧ σεῖς οἱ αἵτιοι τῶν δυστυχιῶν δὲν ὁώσετε δίκην, καὶ
ὅταν καὶ ἂν ἐπικλησθῇ ἡδὴ τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ τὴν ἀγά-
πην, μέρει τὰ στήθη τοῦ ὑβρισθέντος, ἐξορισθέντος, φυλα-
κισθέντος, ζημιωθέντος κτλ, θέλουν φλεγμαίνει καὶ ἐξάπτε-
σθαι, ὥσπερ οἱ ὀρθαλοὶ τοῦ ἀπαντήσουν τὸν αὐτουργόν. Τοι-
αῦτα ἐπλάσεν ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοῦτο πρὸς τὰ
ἴδια αὐτῶν συμφέρον· σπάνιοι εἶναι οἱ χαρακτῆρες, οἱ ὅποιοι
γίνονται ἀνώτεροι τοῦ θυμοῦ των, καὶ κυριεύουσι τῆς ὀργῆς
των. ὅταν σεῖς ἀνευ ἀφορμῆς ἐξώθεν ἐδείχθητε ἐχθροπαθέστα-
τοι ἐν τῇ καταδιώξει, καὶ θερμότατοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
αὐθαίρετου, οἱ περιῦδρισθέντες, καὶ μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας
καὶ ταλαιπωρίας ὑπερισχύσαντες τέλος, ἂν παρεκτρέπωνται
πρὸς τινὰ ἐκδίκησιν, ὥς φαίνεται ἀναστροφή τοῦ παντός,
καὶ ἐκμαχέσετε τοῦτο κίνδυνον γενικὸν τῆς πατρίδος; ἀλλὰ
πόσα τοιαῦτα παραδείγματα ἔχετε νὰ δείξετε; Πρὸς ἑπαινον
τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος ἀποδίδει καὶ τοῦτο· μόλις ἐν ἡ-
δῇ, καὶ ταῦτα ὅπου οἱ συνθιασῶνται τοῦ Καθρέπτου διὰ τῆς
ἀτόπου διαγωγῆς των ἐρέθισαν εἰς τὸ ἔσχατον τὴν μνησι-
καλίαν τῶν παθόντων, ὡς ὁ ἀναφερόμενος Χρυσόστομος. Ἐτέ-
ρα ἀπόδειξις καὶ αὕτη, ὅτι τὸ φιλέκδικον πνεῦμα δὲν εὗρεν
οὐδεμίαν ἀνογὴν καὶ διευνόησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ὅτι
λοιπὸν εἶναι ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα τῶν συμβεβηκυῶν,
κακῶς καὶ παραλόγως παρίσταται ὡς κατὰ μυσίς τῆς Κυ-
βερνήσεως, καὶ παραλογώτερον ἐτι περιάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ
εὐθύνη τούτου, καὶ κατηγορεῖται ἡ προαίρεσις τῆς.

Λυπεῖται διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ λοχαγοῦ·
ἀλλ' ὁ λοχαγὸς ἐκεῖνος μὴτε ῥανίδα αἱμάτων του δὲν εἶδε
σταῆναι ποταμοὺς δὲ ξένων αἱμάτων νὰ χύσῃ εὐρέθῃ ἐτοι-
μότητος, διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὸ αἰμαχαρὲς τοῦ ἀπονενουμένου
ἐδώλουσας.

Κρίνει ἀσύμφωνον μὲ τὰς εὐεργετικὰς βουλὰς τῆς συμ-
μαχίας, καὶ καλεῖ τοῦτο ἀντενέργειαν τὸ νὰ πύουν τῶν δη-
μοσίων ἐπαγγελμάτων τὰ ὅργανα τῆς πρυσάσης Κυβερνήσεως.
Οὕτως ἄρα οἱ Κύριοι τότε μὲν διὰ τὴν χαμέρπειαν, ἡδὴ δὲ
ἐκργεσίας χάριν τῆς συμμαχίας δὲν θέλουν νὰ στερηθῶσι τὰ
ἐπαγγέλματα.

Ἀλλ' ἡ ἀντενέργεια, ὡς σύστημα, εἶναι ἡ κώλυσις τῆς ἀπο-
καταστάσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος· ἀντενέργεια εἶναι ἡ
σημερινὴ τῆς πασῶν τῶν δυστυχιῶν μας αἰτίου Γερουσίας
βραδύτης καὶ ἐναντίωσις εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν δικα-
στηρίων· τὸ δὲ νὰ πύουν τῶν ὑπηρεσιῶν οἱ φθορεῖς καὶ λυ-
μεῖνες τοῦ ἔθνους, εἶναι πράξις δικαιοσύνης, καὶ ὅχι ἀντε-
νέργεια· πλὴν τοῦτο εἶναι τὸ λυπηρὸν, ὅτι αὐτοὶ ἀκόμη δὲν
ἐπύσαν ἀπανταχοῦ. Φαντάζεσαι, ὅτι δυνάμει τοῦ πρωτοκόλ-
λου ἡμπορεῖ νὰ κάμῃς χάρις τῆς Κυβερνήσεως νὰ κατέχῃ
εἰς ὑπηρεσίαν ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν δύναται αὕτη
νὰ ἔχῃ πίστιν; ἀλλ' οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συμμαχίας δὲν ἐ-
φαιτάσθησαν μηδὲν τοιοῦτον.

Τεσσάρων ἐτῶν εἰρήνης ἀπόλαυσιν ἐπιστρεῖ ὁ συντάκτης·
— Ὁ Ἀθηναῖος, ὅστις ἀκόμη δὲν κατέστη κύριος τῆς ἐστίας
του, ὁ Εὐβοεὺς, ὅστις στενάζει ὑπὸ τὸν ζυγόν, ὁ Λιβαδίτης,
ὁ Σαλονίτης, ὅστις μὲν ἐπιστρέφας ἔγεινεν αὐτὸς ἀνάστατος,
ὁ Μακεδὼν, ὅστις πλανᾷται τῇδε κῆκεῖσε, καὶ ὡς πάροικος δι-
κόμενος· πολλὰς, μ' ὅλον τὸ πᾶννιόν του, ὁ Θετταλὸς, ὁ
Μήγρης, Σουλῶται, Κρήτες, κτλ. πάντας οὗτοι, ἂν καὶ ἔχασαν
τὴν ιδιοκτησίαν των, ἂν ἔγειναι πρόμαχοι τῶν ἄλλων καὶ
προσφύγια, καὶ ἔφερον διὰ τῆς ἰδίας φήρης τὴν σωτηρίαν
εἰς τοὺς ἄλλους, πάντες ὁμῶς οὗτοι ἀπῆλθον κατὰ τὸν

συντάκτην βαθεῖαν εἰρήνην. Ἐνθυμεῖται ὁ καλὸς τὸν καιρὸν,
ὅταν καθήμενος ἐπὶ τοῦ βήματος του, ἐσύρει ἀπανταχοθεν εἰς
τὰς φυλακὰς ἐκείνους, ὅσοι δὲν ὑπέφερον τὴν καταπάτησιν
τῶν δικαιοματίων, τὰ ὅποια ἀπέκτησαν μὲ τὰ αἱματὰ των·
ταράττεται διὰ τοῦτο, καὶ τὴν προτέραν του ἀταραξίαν ὀνομάζει
ἡδὴ κοινὴν καὶ βαθεῖαν εἰρήνην. Φεῦ! πῶς δὲν μᾶς ἀπηρώμησε
καὶ τὰ βραδεῖα, ὅσα ἔλαβεν ἀθλήσας ἐπὶ τῆς πολυμύχου εἰ-
ρήνης του; Ἐδύνατο νὰ μιμηθῇ τὸν κουφολόγον ἐκεῖνον, ὅστις
πρὸ ἡμερῶν κυχόμενος, ὅτι εἶχε τὰ 9 δέκατα ὑπὸ τὴν δι-
καιοδοσίαν του, ἠθέλησε νὰ μᾶς δείξῃ, ὅτι καθ' ἓν μόνον δε-
κατημόριον ἦτον κοντότερος ἀπὸ τοῦ τρανωτάτου δικαστῆς·
οἷος πέπνυται!

Τὴν ὑποστήριξιν τοῦ αὐθαίρετου καλεῖ πίστιν εἰς τὰ χρέη
του· τὰς δὲ καταδιώξεις, σωτηρίαν τοῦ λαοῦ· πίστις εἰς τὴν
ὄρκον κατ' αὐτὸν εἶναι νὰ περιμείνῃς νὰ γνωρίσῃς οἱ Ἀντι-
πρόεδμοι τὴν κυβερνήσιν σου, καὶ ἔπειτα νὰ τὴν ὑποστηρίξῃς
καὶ σὺ. Ἰδοὺ ἡ λογικὴ τοῦ Καθρέπτου μας· τοιαύτας δὲ ἀρ-
χὰς πρεσβύων, ταχέως συνθλασθεῖς θέλεις ἔχει μόνον τὰ
ὄσρακα νὰ συλλέξῃς. Ἀλλὰ πῶς δὲν περιέμεινον καὶ αὐτοὶ νὰ
ἀνγνωρίσουν πρῶτον οἱ Ἀντιπρόεδμοι τὸν ἀπονενουμένον ἀρ-
χιγόν των, καὶ ἔπειτα νὰ τὴν ὑποστηρίξουν; τοιοῦτοι εἶναι
πάντοτε ἀσύμφωνοι μὲ τὸν ἐκυτόν τους, ὅσοι ἐσυνείθισαν νὰ
εἶναι μόνον ὄργανα, καὶ ποτὲ αὐτοσυλλύγιστοι ὑπηρεταὶ τοῦ
δημοσίου.

Διχόχλουν, λέγει, καὶ καταδιώκουν κατ' εὐθείαν ἐκεί-
νους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἄλλο ἔγκλημα, παρ' ὅτι δὲν παραί-
τησαν τὰ δημόσια χρέη των, διὰ νὰ τρέξουν νὰ ζητήσουν
συγχώρησιν εἰς τὴν Ἰδραν, κτλ. Καὶ πῶς ἐπιδέχονται
διαβολὴν οἱ πικιδήμω; ὠμολογημένοι ἀλιτῆριοι; αἱ ἐξο-
ρίχι, ἡ ἀνάκρισις τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, αἱ αὐθαίρετοι
φυλακίσεις, ἡ παρὰ τὸν νόμον κράτησις εἰς τὰς φυλακὰς, ἡ
μισθωνία τῶν ὠτακουσῶν, αἱ ἀνταμοιβαὶ τῶν κατασκόπων,
ὁ προδικασμὸς τῶν κολάων, ἡ δικτήρησις εἰς θέσεις σπου-
δαίης τῶν ἀσυνειδήτων μόνον ὀργάνων, ταῦτα πάντα δὲν εἶ-
ναι ἐγκλήματα, δὲν εἶναι κακούργηματα· διότι δὲν ἄφησαν, θέ-
λει ἀποκριθῇ ὡς νομικὸς, κἀνὲνα σῶμα· διότι τὴν ἐδικήν του
μόνον ψυχὴν δὲν προσέβηλλον· διότι εἰς τὰ τοιαῦτα δὲν ἐνέχε-
ται πικτελῶς. Ἡ ὑπεράσπισις τῆς ιδιοκτησίας, τῆς τιμῆς καὶ
ζωῆς ἦτο πάντοτε τὸ σύνθημά του· βαβαί! πῶς δὲν ἐπιστο-
ποίησε τοῦτο καὶ μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου Φαρμακίδου;
παράδοξος διχοτομή τῶν ἀνθρώπων τούτων νὰ θέλουν νὰ μᾶς
πωλήσουν ὡς ἀρετὴν τὴν ἰδίαν διαφθοράν καὶ κακίαν, νὰ
ὀνομάζωσιν πίστιν, τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὴν ἀπέρνησιν παν-
τός· αἰσθημάτων, λαοσώου καὶ κοινωνικοῦ, τὴν ὁποίαν ἐδείξαν
διὰ τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὑποστηρίξεως τῆς τυραννικῆς ἀρ-
χῆς καὶ τοῦ αὐθαίρετου, ὥστε καὶ ἐπιχείρημα νέας συστάσε-
ως ἑαυτῶν νὰ κάμνωσι τὴν τοιαύτην ἀσυνειδήσιαν.

Ὅσας καταπάτησιν ὁ νόμος, τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ
νὰ τιμωρηθῇ ὁ παραβάτης. Εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν εἶναι
πάντες, ὅσοι ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ἐπραττον καὶ ἐνέργουν πρό-
τερον. — Εὐτυχῶς κατὰ τοῦτο, διότι αἱ περιστάσεις ὥς
ἐλύτρωσαν τῆς τοιαύτης ἀνάγκης. Ἐπιστηριγθῆτε μετὰ πεποι-
θήσεως εἰς τὴν ἐπιστάσει τῶν συνταγματικῶν, οἵτινες ὑπο-
φέροντες γενναίως τὰς ζημίας, ἐράνησαν πρόθυμοι νὰ σᾶς χα-
ρίσωσι τὴν πονήν. Εἴθε τοῦτο νὰ συμφέρῃ εἰς πᾶν πατρίδα,
καὶ πιστεύουν, ὅτι διὰ τοῦτο δὲν μέμφονται ἀλλήλους· κάμνε
μετάνοιαν εὐχαριστίας, διότι χαίρει καὶ σὺ, ὡς λέγεις, τοῦ
λοιποῦ τὸ δίκαιον νὰ κρίνῃς καὶ νὰ γράφῃς, τὸ ὅποιον πρὸ
ὀλίγου ἐπροσπάθησας μὲ τὴν σπουδὴν νὰ ἀνακρίσῃς ἀπὸ
τοὺς ἀδελφούς σου.

Φιλάρετος Φιλοδικαῖος.